ROZDZIAŁ XV.

Państwo Izraelskie ma powstać nanowo.

Być może ktokolwiek powie: „Ja nie wierzę, że żydzi wrócą do Chanaanu i że Jeruzalem stanie się ich stolicą“.

Drogi czytelniku! Czyś czytał co o tem mówił Bóg? Zaprawdę, o niczem tak wyraźnie Pismo św. nie mówi jak o tem. Chciałbym przytoczyć tu wszystkie te ustępy Pisma św., które o tem mówią, lecz dla braku miejsca, przytoczę tylko niektóre z nich. Proszę je czytać z uwagą, przy czem radzę wyzbyć się wszelkich zgóry powziętych pojęć i uprzedzeń i pozwolić Duchowi świętemu, aby On sam wskazał, na podstawie swego Słowa, przyszłą sławę wybranego przez Boga narodu, który nazwany jest „miłym“ (Rzym. 11,28) i drogim dla Niego, jako „źrenica Jego oka“. Zach. 2, 8.

1. Powołanie Abrahama; Gen. 12, 1.[1]
2. Obietnica dana Abrahamowi: Gen. 12, 2—7.
   » » » Gen. 13, 14—17.[2]

---

(1) I rzekł Pan do Abrama: wynijdź z ziemi twej i od rodziny twojej i z domu ojca twego do ziemi, którąć pokażę.

A uczynię cię w naród wielki i będęć błogosławił i uwielbię imię twoje i będziesz błogosławieństwem.

I będę błogosławił błogosławiącym tobie; a przeklinające cię przeklinać będę; i będą błogosławione w tobie wszystkie narody ziemi.

Tedy przeszedł Abram ziemię onę aż do miejsca Sychem, i aż do równiny Morech, a Chananejczyk na ten czas był w onej ziemi.

I ukazał się Pan Abramowi, i rzekł: Nasieniu twemu dam ziemię tę; I zbudował tam ołtarz Panu, który mu się ukazał. (Gen. 12, 1-7).

(2) I rzekł Pan do Abrama, potem gdy się odłączył Lot od niego: Podnieś teraz oczy swe, a spojrzyj z miejsca, na którem eś teraz, na północy, i na południe, i na wschód, i na zachód.

Wszystką bowiem ziemię,

Obietnica dana Abrahamowi: Gen. 15, 18.
" " " Gen. 17, 8.
" " Izaakowi: Gen. 26, 1—5.
" " Jakóbowi: Gen. 28, 1—15.
" " " Gen. 35, 10—12.

3. Opisanie ziemi: Ex. 23, 31; Num. 34; Deut. 11, 24; 34, 1—4; Joz. 1, 2—6.

4. Częściowe zdobycie ziemi; 1 Król. 4, 21.

5. Proroctwo o karze za nieposłuszeństwo: Lev. 26, 14—38; Deut. 4, 22; 28, 15; 31, 16.

6. Grzech Izraela: Sędz. 2, 11—19; 1 Sam. 8, 6; 2 Król. 21, 11; 2 Król. 24, 3; Jer. 15, 4, i wiele innych miejsc, a szczególnie Mat. 27, 25.

7. Obietnice Boże są pewne i lud Izraelski do ziemi swej znów powróci.

Lev. 26, 40—45, szczególnie wiersze 42, 44, 45![3]
Deut. 4, 30—31.[4]
Deut. 30, 1—10, szczególnie wiersze 4, 5, 6.[5]

---

którą ty widzisz. dam tobie i nasieniu twemu aż na wieki.

A rozmnożę nasienie twoje jako proch ziemi; bo jeźli kto będzie mógł zliczyć proch ziemi, tedy i nasienie twoje zliczone będzie.

Wstańże, zchodź tę ziemię wzdłuż i wszerz, bo ją tobie dam. (Gen. 13, 15-17).

(3) Wszakże dlatego i na ten czas, gdy będą w ziemi nieprzyjaciół swoich, nie odrzucę ich, ani ich tak sobie obrzydzę, żebym je wyniszczyć miał, i wzruszyć przymierze moje z nimi.

Bom ja Pan Bóg ich. Ale wspomnę na nie dla przymierza, uczynionego z przodkami ich, którem wywiódł z ziemi. Egipskiej, przed oczyma poganów, abym im był za Boga. Ja Pan. (Lev. 26, 44-45).

(4) Gdy ucisk przyjdzie na cię, a najdą cię te wszystkie rzeczy w ostatnie dni, tedy, nawrócisz się do Pana, Boga twego, a posłuszny będziesz głosowi jego.

Albowiem Bóg miłosierny Pan, Bóg twój jest, nie opuści cię, ani cię skazi, ani zapomni na przymierze ojców twych, które im przysiągł. (Deut. 4, 30-31).

(5) Gdy tedy przyjdą na cię wszystkie te rzeczy, błogosławieństwo i przekleństwo, którem przełożył przed oczy twoje, a wspomnisz sobie w sercu swem między wszystkimi narody, do których cię wypędzi Pan, Bóg twój.

I nawrócisz się do Pana,

2 Sam. 7, 10—11.[6]
Joel 2, 18—32.
Joel 3, 1—21.
Amos 9, 11—15, szczególnie wiersz 15.[7]
Ozeasz 1, 10—11.
„ 2, 14—23.
„ 3, 4—5.
Izajasz 2, 2—5.
„ 9, 6—7.
„ 10, 20—23, szczególnie wiersze 21, 22.
„ 11, 10—16, szczególnie wiersz 11. „Powtóre"
„ 19, 23—25.

Boga twego, a będziesz posłuszny głosowi jego we wszystkiem, co ja rozkazuję tobie dziś, ty, i synowie twoi, ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiej duszy twojej:

Tedy cię wywiedzie Pan, Bóg twój, z więzienia twego, i zmiłuje się nad tobą, a przywróci i zgromadzi cię ze wszystkich narodów, do których cię rozprószył Pan, Bóg twój.

By też kto z twoich wygnany był i na kraj świata, stamtąd zgromadzi cię Pan, Bóg twój, i stamtąd zbierze cię.

A przyprowadzi cię Pan, Bóg twój, do ziemi, którą odziedziczyli ojcowie twoi, i osiędziesz ją, i będzieć dobrze czynił, i rozmnoży cię nad przodki twoje. I obrzeże Pan Bóg twój serce twoje i serce nasienia twego, abyś miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego i ze wszystkiej duszy twojej, abyś mógł żyć. (Deut. 30, 1-6).

(6) I postanowię miejsce ludowi memu Izraelskiemu, i wszczepię go, iż będzie mieszkał na miejscu swem, i nie będzie więcej poruszony, ani go więcej synowie nieprawości trapić będą, jako przedtem. (2 Sam. 7, 10).

(7) Dnia onego wystawię upadły przybytek Dawidowy, zagrodzę rozerwanie jego, i obaliny jego naprawię, a pobuduję go, jako za dni dawnych.

Aby posiedli ostatki Edomczyków i wszystkie narody, nad którymi wzywano imienia mojego, mówi Pan, który to czyni.

Oto dni idą, mówi Pan, że oracz żeńcę zajmie, a ten, co tłoczy winne jagody, rozsiewającego nasienie; a góry moszczem kropić będą, a wszystkie pagórki się rozpłyną.

I nawrócę zaś z więzienia lud mój Izraelski, i pobuduję miasta spustoszone, a mieszkać w nich będą.

A tak ich wszczepię w ziemi ich, że nie będą więcej wykorzenieni z ziemi swojej, którąm im dał, mówi Pan, Bóg twój. (Amos. 9, 11-15).

Izajasz 27, 12—13.[8]
„ 33, 20—24
„ 43, 1—7, szczególnie wiersze 5, 6, 7.
„ 49, 13—26, szczególnie wiersze 22, 23.
„ 60, 1—22, szczególnie w. 8, 9, 10, 15, 16, 18, 21.
„ 61, 1—11.
„ 62, 1—12.
„ 65, 8—10; 17—25.
„ 66, 19—24.
Jerem. 3, 12—19, szczególnie wiersze 17—18.
„ 11, 4—5.
„ 16, 14—16.[9]
„ 23, 3—8, szczególnie wiersze 3, 4, 6.
„ 29, 10—14.
„ 30, 1—24, szczególnie wiersze 8, 9, 10, 11, 20.
„ 31, 1—40, szczególnie w. 8, 9, 10, 12, 38, 33, 38.
„ 32, 36—44, szczególnie w. 37, 39, 40, 41, 42.
„ 34, 7—17, szczególnie 7, 8, 14, 15, 16.
„ 44, 28.
„ 50, 4—8; 17—20.
Ezech. 6, 8—10, szczególnie wiersz 9.
„ 20, 36—44, szczegól. w. 40, 41, 42, 43, 44.[10]

(8) Dnia onego, gdy się Pan będzie mścił od łożyska rzeki aż do potoku Egipskiego, wy synowie Izraelscy po jednemu zebrani będziecie.

Stanie się też dnia onego, że zatrąbią w trąbę wielką, i przyjdą, ktrórzy byli poginęli w ziemi Assyryjskiej, i którzy byli zagnani do ziemi Egipskiej; i będą się Panu kłaniać na górze świętej w Jerozolimie. (Iz. 27, 12-13).

(9) Przetoż oto dni idą, mówi Pan, że nie rzeką więcej: Jako żyje Pan, który wywiódł synów Izraelskich z ziemi Egipskiej.

Ale: Jako żyje Pan, który wywiódł synów Izraelskich z ziemi północnej, i ze wszystkich ziem, do których ich był wygnał, gdy ich zasię przywiodę do ziemi ich, którem dał ojcom ich.

Oto ja poślę do wielu rybitwów, (mówi Pan) aby ich łowili; potem poślę do wielu łowców, aby ich łapali na wszelkiej górze i na wszelkim pagórku, i w dziurach skalnych. (Jer. 16, 14-16).

(10) Bo na świętej górze mojej, na wysokiej górze Izraelskiej, mówi panujący Pan, tam mi służyć będzie wszystek

Ezech. 28, 24—26, szczególnie wiersze 25, 26.
„ 34, 11—31, szegól. w. 11, 12, 13, 14, 24, 25, 28.
„ 36, 1—38, szczegól. w. 8, 10, 11, 12, 15, 21. 28, 31, 35.
„ 37, 1—28, szczegól. wiersze 11, 12, 14, 16, 28.
„ 39, 23—29, szczególnie wiersze 25, 26, 27, 29.
W rozdziałach od czterdziestego do czterdziestego ósmego jest mowa o nowej świątyni i o rozdzieleniu ziemi między dwanaście pokoleń. (r. 28).
Mich. 4, 1—7.
„ 7, 8—20, szczególnie wiersze 12, 19, 20.[11]
Sofon. 3, 8—20, szczególnie w. 11, 13, 19, 20.[12]

---

dom Izraelski, ile ich będzie w onej ziemi; tam ich łaskawie przyjmę, i tam się pytać będę o ofiarach waszych podnoszonych, i o pierwiastkach darów waszych ze wszystkiemi świętemi rzeczami waszemi.

Z wdzięczną wonnością łaskawie was przyjmę, gdy was wywiodę z narodów, a zgromadzę was z onych ziem, do którycheście rozproszeni byli, a tak poświęcony będę w was przed oczyma wszystkich narodów.

A poznacie, że Ja Pan, gdy was wprowadzę do ziemi Izraelskiej, do ziemi onej, o którąm podniósł rękę moję, że ją dam ojcom waszym;

A wspomnicie tam na drogi wasze i na wszystkie sprawy wasze, któremiście się splugawili, obmierzniecie sami sobie przed obliczem waszem dla wszystkich złości waszych, któreście czynili.

Tam się dowiecie, żem Ja Pan, gdy wam to uczynię dla imienia mego, nie według dróg waszych złych, ani według spraw waszych skażonych, o domie Izraelski! mówi panujący Pan. (Ezech. 20, 40-44).

(11) Któryż Bóg jest podobny tobie? Któryby nieprawość odpuszczał, i mijał przestępstwa ostatków dziedzictwa swego, któryby nie zatrzymywał na wieki gniewu swego, przeto, że się kocha w miłosierdziu.

Nawróci się, a zmiłuje się nad nami; zatłumi nieprawości nasze, i wrzuci w głębokość morską wszystkie grzechy nasze. Pokażesz się Jakóbowi prawdomównym, a miłosiernym Abrahamowi, jakoś przysiągł ojcom naszym ode dni dawnych. (Mich. 7, 18-20).

(12) Oto ja koniec uczynię wszystkim, którzy się trapić będą na on czas, a zachowam chromą, i wygnaną zgromadzę; owszem sposobię im chwałę i imię po wszystkiej ziemi, w której zelżywość ponosili.

Wtenczas przywiodę was, wtenczas, mówię, zgromadzę was; albowiem dam wam imię

Zach. 2, 4—13.
„ 3, 1—10, szczególnie w. 9.
„ 8, 1—23, szczególnie w. 4, 5, 8, 12,16, 17, 20, 23.
„ 10, 5—12.[13]
„ 12, 1—14, szczególnie wiersze 10—11.
„ 13, 1—9.
„ 14, 1—21, szczególnie wiersze 11, 16, 20, 21:
Mal. 3, 10—12.[14]
Mat. 23, 37—39, szczególnie wiersz 39, „aż".
Łuk. 13, 34—35, szczgólnie wiersz 35.
„ 21, 24.
„Jerozolima będzie deptana od pogan, aż się wypełnią czasy pogan."
Rzym. 11, 17—28, szczególnie wiersze 17, 20, 23 do 13.[15]

---

i chwałę między wszystkimi narodami ziemi, gdy zaś przywiodę więźnie wasze przed oczyma waszemi, mówi Pan. (Sof. 3, 19-20).

(13) I umocnię dom Judowy, a dom Józefowy wybawię, i w pokoju ich osadzę, bo mam litość nad nimi; i będą jakobym ich nie odrzucił; bom Ja jest Pan, Bóg ich, a wysłucham ich.

I będą Efraimczycy jako mocarz, a rozweseli się jako od wina serce ich; a synowie ich, widząc to, weselić się będą, i rozraduje się serce ich w Panu.

Zaświsnę na nich, a zgromadzę ich, bo ich odkupię; i będą rozmnożeni, jako przedtem rozmnożeni byli.

I rozsieję ich między narody, aby na miejscach dalekich wspominali na mnie, a żywi będąc z synami swoimi, nawrócili się.

A tak ich przywiodę z ziemi Egipskiej, i z Assyrji zgromadzę ich, a do ziemi Galaad i do Libanu przywiodę ich; ale im miejsca stawać nie będzie. (Zach. 10, 6-10).

(14) I zgromię dla was pożerającego, a nie popsuję wam urodzaju ziemskiego, i nie pochybi winna macica na polu, mówi Pan zastępów.

I będą was błogosławić wszyscy narodowie; bo wy będziecie ziemią rozkoszną, mówi Pan zastępów. (Mal. 3, 11-12).

(15). Mówię tedy: Azaż się potknęli, aby padli? Nie daj tego Boże! Ale przez ich upadek doszło zbawienie pogan, aby je do zawiści przywiódł.

A ponieważ upadek ich jest bogactwem świata, a umniejszenie ich bogactwem pogan, jakoż daleko więcej ich zupełność?

Albowiem mówię wam poganom, ilem ja jest Apostołem

Piętnasty rozdział Dziejów Apostolskich jest bardzo ważny co do omawianego przedmiotu, jako streszczenie proroctw.[16] Ps. 51, 18: Ps. 102, 16.

Teraz, czytelniku, po przestudjowaniu wyżej podanych cytat, albo przynajmniej po przeczytaniu takowych, czy będziesz się dziwić, że większość żydów doby dzisiejszej święcie wierzy w swój powrót do ziemi Chanaańskiej ?

Wszyscy prawowierni żydzi mocno trzymają się tej nadziei, a czyż my, przy nieskończenie większem świetle objawienia, możemy lekceważyć tak liczne świadectwa Słowa Bożego w tej kwestji ?

Może powiesz, czytelniku, że powyższe proroctwa już się wypełniły z chwilą powrotu żydów z niewoli Babilońskiej ?

Otóż nie. To był pierwszy powrót, a ma nastąpić jeszcze drugi powrót.

---

pogan, usługiwanie moje zalecam.

Ale rzeczesz: Odłamane są gałęzie, abym ja był wszczepiony.

Dobrze; dla niedowiarstwa odłamane są, ale ty wiarą stoisz; nie bądźże hardej myśli, ale się bój.

Albowiem jeźli Bóg przyrodzonym gałęziom nie przepuścił, wiedz, że i tobie nie przepuści.

Bo niechcę, abyście nie mieli wiedzieć bracia, tej tajemnicy, (żebyście nie byli sami u siebie mądrymi) iż zatwardzenie z części przyszło na Izraela, pókiby nie weszła zupełność pogan.

A tak wszystek Izrael będzie zbawiony jako napisano: przyjdzie z Syonu wybawiciel i odwróci niepobożność od Jakóba.

A to będzie przymierze moje z nimi, gdy odejmę grzechy ich (Rzym. 11, 11—13. 19—21. 25—27).

(16) A gdy oni umilknęli, odpowiedział Jakób, mówiąc: Mężowie, Bracia! słuchajcie mię.

Szymon powiedział, jako Bóg najprzód wejrzał na pogany, aby z nich wziął lud imieniowi swemu.

A z tem się zgadzają mowy prorockie, jako jest napisano:

Potem się wrócę, a pobuduję zasię przybytek Dawidowy upadły, a obaliny jego zasię pobuduję i znowu go wystawię.

Aby ci, co pozostali z ludzi, szukali Pana, i wszyscy narodowie, nad którymi wzywano imienia mojego, mówi Pan, który to wszystko czyni (Dz. Ap. 15, 13—17).

Drugi Powrót.

„I stanie się dnia onego, iż Pan powtóre rękę swą przyłoży, aby posiadł ostatek ludu swego, który pozostanie od Asyryjczyków, i od Egiptu, i od Patros, i od Chus, i od Elam, i od Senaar, i od Emat, i od wysp morskich“ (Izaj. 11, 11).

Podczas pierwszego powrotu (Ezdr. 7, 13) wyszli z Babilonu tylko ci, którzy sami chcieli, inni zaś pozostali albo tam, albo w Egipcie, albo na innych miejscah swego pobytu. Lecz w przyszłości, t. j. podczas drugiego powrotu, ani jeden nie pozostanie na obczyznie.

„By też kto z twoich wygnany był i na kraj świata, stamtąd zgromadzi cię Pan, Bóg twój, i stamtąd zbierze cię“ (Deut. 30, 4).

„Nie bój się, bom ja z tobą; od wschodu słońca przyprowadzę zaś nasienie twoje i od zachodu zgromadzę cię. Rzekę północnej stronie: wróć, a południowi: nie zabraniaj. Przywiedź zasię synów moich z daleka, a córki moje od kończyn ziemi. Każdego, który się nazywa imieniem mojem, i któregom ku chwale swojej stworzył, któregom ukształtował i któregom uczynił“ (Izaj. 43, 5-7).

„Bo tak mówi panujacy Pan: Oto Ja, Ja szukać będę owiec moich, i pytać się za niemi. Jako się pyta pasterz o trzodę swoją, kiedy bywa w pośród owiec swoich rozproszonych: tak się ja będę pytał za owcami mojemi, i wyrwę je ze wszystkich miejsc, kędy były rozproszone w dzień obłoku i chmury. i wywiodę je z narodów, a zgromadzę je z ziem, i przywiodę ich do ziemi ich, a paść je będę na górach Izraelskich nad strumieniami, i po wszystkich mieszkaniach tej ziemi" (Ezech. 34, 11-13).

„Tedy się dowiedzą, żem ja Pan, Bóg ich, gdy zawiódłszy ich do narodów zasię ich zgromadzę do ziemi ich a nie zostawię tam więcej żad-

n e g o z n i c h. I nie zakryję więcej oblicza mego przed nimi, gdy wyleję ducha mojego na dom Izraelski, mówi Panujący Pan" (Ezech. 39, 28-29).

Pierwszy raz powrócili tylko żydzi. Drugi raz, czyli w przyszłości, powróci Juda (dwa pokolenia) i Izrael (dziesięć pokoleń) *).

„W one dni pójdą dom Judzki z domem Izraelskim, i przyjdą pospołu z ziemi północnej do ziemi, którą dał w dziedzictwo ojcom waszym" (Jer. 3, 18).

„I rozmnożę na was ludzi, wszystek zgoła dom Izraelski; i będą mieszkać w miastach, a miejsca zburzone pobudowane będą" (Ezech. 36, 10).

Ezechjelowi Pan Bóg rozkazał wziąć dwa kije, jako symbole dwóch pokoleń Judy i Józefa, i złączyć je razem w jedno, a gdy się ludzie zapytają, co to ma znaczyć, kazał powiedzieć: „Tak mówi panujący Pan: Oto ja wezmę synów Izraelskich z pośrodku tych narodów, do których byli zaszli i zgromadzę ich zewsząd, a przywiodę ich do ziemi ich. I uczynię ich narodem jednym w ziemi, na górach Izraelskich, i będzie król jeden nad onymi wszystkimi za króla; a nie będą więcej dwa narody i nie rozdzielą się nigdy więcej na dwoje królestw." (Ezech. 37, 21—22).

Po pierwszym powrocie żydzi mieli znowu być wypędzeni, a ich państwo obalone, lecz po drugim powrocie mają pozostać i nie wyjdą już więcej stamtąd, lecz będą wywyższeni i mieszkać będą bezpiecznie, a obce narody przychodzić do nich będą.

Ich powrót na stałe.

„A tak ich wszczepię w ziemi ich, że nie będą więcej wykorzenieni z ziemi swojej, którą im dał, mówi Pan, Bóg twój" (Amos 9, 15).

„I nię będą więcej łupem narodom, a zwierz ziemski pożerać ich nie będzie; ale mieszkać będą

*) Z wyjątkiem tego miejsca używamy słowa „Izrael" w jego szerszem znaczeniu, t. j. w znaczeniu wszystkich 12 pokoleń.

bezpiecznie, a nie będzie, ktoby je straszył" (Ezech. 34, 28).

„Rozmnożę, mówię, na was ludzi i dobytek, a rozmnożą się i urosną; i sprawię, że mieszkać bezdziecie jako za dawnych czasów waszych, i lepiej wam czynić będę niż przedtem, i dowiecie się, żem Ja Pan. Bo przyprowadzę na was ludzi, lud mój Izraelski, i posiądą cię, i będziesz im dziedzictwem, a więcej ich nie osierocisz" (Ezech. 36, 11—12).

"Miasto tego, coś opuszczona i w nienawiści była, tak, że nie było, ktoby przez cię chodził, wystawię cię za dostojność wieczną, i wesele od narodu do narodu. Bo ssać będziesz mleko narodów, i piersiami królów karmiona będziesz; i poznasz, iżem Ja Pan, zbawiciel twój i odkupiciel twój, mocarz Jakóbowy" (Iz. 60, 15—16).

Wszystkie narody przyjdą do Izraela.

„Podnieś w około oczy swe, a obacz, ci wszyscy zgromadziwszy się przyjdą do ciebie. Jakom żywy Ja, mówi Pan, że tymi wszystkimi jako ochędóstwem przyodziejesz się, i obłożysz się niemi jako oblubienica. Tak mówi panujący Pan: Oto wzniosę na narody rękę moją, a do ludzi podniosę chorągiew moją, aby na ramionach przynoszone byłv. I będą królowie, piastunami twoimi, a księżny ich mamkami twemi; twarzą ku ziemi kłaniać ci się będą, i proch nóg twoich lizać będą, a dowiesz się, żem Ja Pan, a iż nie bywają zawstydzeni, którzy na mię oczekują" (Iz. 49, 18; 22—23).

„Ale stanie się w ostateczne dni, że utwierdzona będzie góra domu Pańskiego na wierzchu gór, i wywyższona nad pagórki, a narody się do niej zbiegać będą. I pójdzie wiele narodów, mówiąc: Pójdźcie, a wstąpmy na górę Pańską, to jest do Boga Jakóbowego, a będzie nas nauczał dróg swoich, i będziemy chodzili ścieżkami jego; bo zakon z Sy-

onu wyjdzie, a Słowo Pańskie z Jeruzalemu" (Mich. 4, 1—2).

„Tak mówi Pan zastępów: Jeszczeć będą przychodzić narody i obywatele wielu miast. Przychodzić, mówię, będą obywatele jednego miasta do drugiego, mówiąc: Pójdźmy ochotnie błagać oblicze Pańskie, a szukać Pana zastępów, i rzecze każdy: Pójdę i ja. A tak wiele ludu i narodów niezliczonych przyjdzie szukać Pana zastępów w Jerozolimie, i błagać oblicze Pańskie. (Zach. 8, 20—23).

„A ile ich pozostanie z onych wszystkich narodów, któreby przyciągnęły przeciwko Jeruzalemowi, będą przychodzić od roku do roku, pokłon oddawać królowi, Panu zastępów, i obchodzić święto Kuczek" (Zach. 14, 16).

Po pierwszym powrocie żydzi w swem zaślepieniu i zatwardziałości odrzucili i zabili króla swego Jezusa Chrystusa; ale po powtórnym powrocie będą pokutować i odwrócą się od wszystkich bezbożności swych; przyjmą oni Chrystusa za Króla swego.

„Patrzeć będą na mię".

„I wyleję na dom Dawidowy, i na obywateli Jeruzalemskich Ducha łaski i modlitw, a patrzeć będą na mię, którego pzebodli; i płakać będą nad nim płaczem, jako nad jednorodzonym, mówię, płakać będą nad nim, jako gorzko płacza nad pierworodnym. Dnia onego będzie wielkie kwilenie w Jeruzalemie, jako kwilenie w Adadrymon na polu Magieddon. Bo ziemia kwilić będzie, każde pokolenie osobno, pokolenie domu Dawidowego osobno, i niewiasty, ich osobno; pokolenie domu Natanowego osobno, i niewiasty ich osobno. Pokolenie domu Lewiego osobno, i niewiasty ich osobno; pokolenie Semejego osobno, i niewiasty ich osobno. Wszystkie insze pokolenia, każde pokolenie osobno, i niewiasty ich osobno" (Zach. 12, 10—14).

„Przywiodę ich zasię z płaczem i z modlitwami idących, a powiodę ich podle potoków wód drogą prostą, na którejby się nie potknęli; bom się stał Izraelowi ojcem, a Efraim jest pierworodnym moim. Słuchajcie słowa Pańskiego, o narody! a opowiadajcie je na wyspach dalekich, i mówcie: Ten, który rozproszył Izraela, zgromadzi go, a strzedz go będzie, jako pasterz trzody swojej. Ale to jest przymierze, które postanowię z domem Izraelskim po tych dniach, mówi Pan: Dam zakon mój do wnętrzności ich, a na sercu ich napiszę go, i będę Bogiem ich, a oni będą ludem moim („Jer. 31, 9—10; 33.

Oczyszczenie Izraela.

„Bo was zbiorę z narodów, i zgromadzę was ze wszystkich ziem, i przywiodę was do ziemi waszej. I pokropię was wodą czystą, a oczyszczeni będziecie od wszystkich nieczystót waszych, i od wszystkich plugawych bałwanów waszych oczyszczę was. I dam wam serce nowe, a ducha nowego dam do wnętrzności waszych, odejmę serce kamienne z ciała waszego, a dam wam serce mięsiste. Ducha mego, mówię, dam do wnętrzności waszej, a uczynię, że w ustawach moich chodzić, i sądów moich przestrzegać, i czynić je będziecie. A będziecie mieszkać w ziemi, którąm dał ojcom waszym, i będziecie ludem moim a Ja będę Bogiem waszym. Bo was wyzwolę od wszystkich nieczystót waszych, a przywołam zboża, i rozmnożę je, a nie dopuszczę na was głodu.“ (Ezech.36, 24—29.)

„Nie splugawią się więcej plugawemi bałwanami swemi, i obrzydliwościami swemi, ani jakiemi przestępstwy swemi; i wybawię z każdego mieszkania ich, gdzie zgrzeszyli i oczyszczę ich, i będą ludem moim, a Ja będę Bogiem ich. A sługa mój Dawid będzie królem nad nimi, i pasterza jednego wszyscy mieć będą, aby w sądach moich chodzili, i ustaw moich przestrzegali, i czynili je. I będą mieszkać w onej ziemi,

którąm był dał słudze memu Jakóbowi, w której mieszkali ojcowie wasi; będą, mówię, w niej mieszkali oni i synowie ich, i synowie synów ich aż na wieki, a Dawid, sługa mój, będzie książęciem ich na wieki. Uczynię też z nimi przymierze pokoju, a przymierze wieczne będzie z nimi; i osadzę ich i rozmnożę ich, i założę świątnicę moją w pośrodku nich na wieki. I będzie przybytek mój między nimi, i będę Bogiem ich, a oni będą ludem moim." (Ezech.37,23—27).

„A ostatek owiec moich Ja zgromadzę ze wszystkich ziem, do którychem je rozegnał i przywrócę je do dóbr ich, gdzie się rozpłodzą i rozmnożą. Nadto postanowię nad niemi pasterzy, którzyby je paśli, aby się więcej nie lękały, ani strachały i żeby ich nie ubywało, mówi Pan. Oto idą dni, mówi Pan, których wzbudzę Dawidowi latorośl sprawiedliwą i będzie królował król, a poszczęści mu się; sąd zaiste i sprawiedliwość będzie czynił na ziemi. Za dni jego Juda zbawiony będzie, a Izrael bezpiecznie mieszkać będzie; a toć jest imię jego, którem go zwać będą: PAN SPRAWIEDLIWOŚC NASZA" (Jehowa, Tsidkenu) Jerem. 23, 3—6.

„I wzbudzę nad niemi pasterza jednego, który je paść będzie i on będzie pasterzem ich, A Ja Pan będę im Bogiem, a sługa mój Dawid książęciem w pośrodku ich. Ja Pan mówiłem to". Ezech. 34, 23—24.

Nigdy jeszcze przedtem nie była zbudowana taka świątynia, jaką opisuje Ezechjel w rozdziałach 40 do 48; tam także dokładnie wskazane są miejscowości, w jakich każde poszczególne pokolenie zamieszka w przyszłem wznowionem państwie Izraelskiem.

Pomięszanie Izraela z kościołem Chrystusowym.

Tyle proroctw, tyczących się narodu żydowskiego, powinno przekonać każdego czytelnika biblji, o wielkiej przyszłej chwale Izraela. Pomimo to, wielu

twierdzi, że proroctwa te powinniśmy rozumieć duchowo: to jest, że mówią one o duchowym Izraelu, czyli o kościele Chrystusowym. Błąd ten powstaje z niezrozumienia słów Apostoła Pawła, iż nie „wszyscy, którzy są z Izraela, są Izraelem". Wypowiadając powyższe słowa, Apostoł nie mięszał kościoła Chrystusowego z Izraelem, czyniąc nas dziećmi Abrahama, lecz dowodzi, że jak Abraham, tak i my jesteśmy usprawiedliwieni przez wiarę. W 1 liście do Koryntjan 10, 32[17] Paweł robi różnicę pemiędzy poganami, żydami i kościołem Bożym.* Inne są obietnice dla kościoła Chrystusowego, a inne dla Izraela. Gdy mówi o literalnym Izraelu, powiada, że nie ten jest żydem, który jest nim zewnętrznie, ale ten, którego obrzezka serca w duchu jest[18]. I pomimo, że masy żydów odeszły bez wiary do wieczności, Apostoł twierdzi iż „ostatki zbawione będą"[19]. On tak miłował lud swój, że gotów był sam siebie ofiarować i być od Chrystusa odłączonym, aby tylko jego naród mógł być zbawiony[20]. Mówiąc o ponownem wszczepieniu odłamanych gałęzi do „swej własnej oliwy", Apostół już przewidywał chwałę swego narodu i przepowiadał, że to będzie dla nich „ożyciem od umarłych"[21].

Pan Jezus powiedział: „I polegną od ostrza miecza i zapędzeni będą w niewolę między wszystkie narody

*) Żydzi, którzy w obecnym czasie przyjmują Chrystusa, stają się członkami Kościoła.

(17) Nie bądźcie obrażeniem i Żydom i Grekom i kościołowi Bożemu (1 Kor. 10, 32).

(18) Ale który jest w skrytości Żydem, i obrzeska serca, która jest w duchu nie w literze, której chwała nie jest z ludzi, ale z Boga. (Rzym. 2, 29).

(19) Izajasz woła nad Izraelem, mówiąc: Choćby liczba synów Izraelskich była jako piasek morski, ostatki zachowane będą (Rzym. 9, 27). Tak tedy i teraźniejszego czasu ostatki podług wybrania z łaski zostały (Rzym 11, 5).

(20) Albowiem żądałbym sam, abym się stał odłączonym od Chrystusa za braci moich, za pokrewnych moich według ciała (Rzym 9, 3).

(21) Albowiem jeźi odrzucenie ich jest pojednaniem świata, cóż będzie przyjęcie ich, tylko ożycie od umarłych (Rzym. 11, 15).

i będzie Jeruzalem deptane od pogan, aż się wypełnią czasy pogan" (Łuk. 21, 24), a Paweł objaśnił tę tajemnicę, że wówczas, gdy dokona się zupełność pogan, „przyjdzie z Syonu wybawiciel i odwróci niepobożność od Jakoba" (Rzym. 11, 25—26).

To się zupełnie potwierdza w następujący sposób. U proroka Amosa w rozdz. 8 i 9, czytamy o strasznych nieszczęściach, mających spaść na Izraela. Bóg zaś obiecuje zebrać go i nanowo wszczepić oraz odbudować upadły dom Dawida nie wcześniej aż wpierw rozproszy go między wszystkie narody. Gdy apostołowie i starsi zebrali się na pierwszy sobór do Jerozolimy i poruszyli kwestję o Izraelitach i Kościele, wówczas Duch święty skierował umysł Jakóba do tego samego proroctwa Amosa, aby pokazać, że Bóg, po rozproszeniu Izraela, weźmie z pogan lud imieniowi swemu, potem zaś znowu pobuduje przybytek Dawidowi. Dzieje Ap. 15, 13—17. Widzimy więc, że proroctwo o powrocie Izraela nie może być stosowane do Kościoła, który ma wpierw być wybrany z pogan, a dopiero potem Izrael będzie przywrócony.

Prócz tego na szczególną uwagę zasługuje jedno proroctwo o przywróceniu Izraela skierowane nie do narodu, lecz do gór Izraelskich, który to szczegół nie pozostawia najmniejszej wątpliwości, że te proroctwa należy rozumieć dosłownie[22].

(22) A ty synu człowieczy, prorokuj o górach Izraelskich i mów: Góry Izraelskie, wypuście gałązki swe i owoc swój przyniesiecie ludowi memu Izraelskiemu, gdy się przybliżą a przyjdą.

Bo oto ja idę do was i nawrócę się do was, a uprawiane i posiewane będziecie.

I rozmnożę na was ludzi, wszystek zgoła dom Izraelski; i będą mieszkać w miastach, a miejsca zburzone pobudowane będą.

Rozmnożę, mówię, na was ludzi i dobytek, a rozmnożą się i urosną; i sprawię, że mieszkać będziecie, jako za dawnych czasów waszych i lepiej wam czynić będę, niż przedtem i dowiecie się, że Ja Pan. (Ezech. 36, 1. 8-11).

Czas ucisku Jakóba.

Izrael będzie napewno przywrócony, lecz czeka go okropny czas ucisku. Jego grzechy wzrosły do wysokości gór. Ciąży na nim niewinna krew, a najwięcej drogocenna krew Jezusa Chrystusa. Mat. 27, 25.

Przewidział to wierny prorok Boży i tak napisał:

„To są słowa, które mówił Pan o Izraelu i o Judzie".

„Tak zaiste mówi Pan: Słyszeliśmy głos strachu i lękania i że niemasz pokoju".

„Pytajcież się teraz, a obaczcie, jeźli rodzi mężczyzna; przeczże tedy widzę, że każdy mąż rękami swemi trzyma się za biodra swe jako rodząca i że się obróciły wszystkie oblicza w bladość?"

„Biada, bo wielki jest ten dzień, tak że mu nie było podonego: ale jakiżkolwiek jest czas utrapienia Jakóbowego, przecież z niego wybawiony będzie" (Jer. 30, 4—7).

„I wspomnicie na złe drogi wasze i na sprawy wasze, które nie były dobre i omierzniecie sami sobie w oczach swoich dla nieprawości waszych i dla obrzydliwości waszych" (Ezech. 36, 31).

Tak, żydzi opamiętają się i sami siebie brzydzić się będą.

Oni przejdą przez morze ucisku[23].

(23) Przetoż dla ciasności przez morze przejdzie, i rozbije na morzu wały i wyschną wszystkie głębokości rzeki; tedy będzie zniżona pycha Assyrji a sceptr od Egiptu odjęty będzie. (Zach. 10, 11).

Potem stało się słowo Pańskie do mnie mówiąc:

Słuchaj ty, synu człowieczy, tak mówi panujący Pan o ziemi Izraelskiej: koniec, koniec przyszedł nz wszystkie cztery strony ziemi.

Teraz przyjdzie koniec na cię, poślę na cię popędliwość moją i będę cię sądził według dróg twoich i zwalę na cię wszystkie obrzydliwości twoje.

A nie sfolguje oko moje i nie zmiłuję się, ale drogi twoje zwalę na cię, a obrzydliwości twoje będą w pośrodku ciebie i poznacie, żem Ja Pan.

Już prędko, już wyleję gniew mój na cię, a wykonam zapalczywość moją nad tobą. a osądzę cię według dróg twoich

Czas ucisku Jakóba.

Izrael będzie napewno przywrócony, lecz czeka go kropny czas ucisku. Jego grzechy wzrosły do wysości gór. Ciąży na nim niewinna krew, a najwięcej rogocenna krew Jezusa Chrystusa. Mat. 27, 25.

Przewidział to wierny prorok Boży i tak napisał:

„To są słowa, które mówił Pan o Izraelu i o udzie".

„Tak zaiste mówi Pan: Słyszeliśmy głos strachu i ękania i że niemasz pokoju".

„Pytajcież się teraz, a obaczcie, jeźli rodzi mężzyzna; przeczże tedy widzę, że każdy mąż rękami wemi trzyma się za biodra swe jako rodząca i że się bróciły wszystkie oblicza w bladość?"

„Biada, bo wielki jest ten dzień, tak że mu nie yło podonego: ale jakiżkolwiek jest czas utrapienia akóbowego, przecież z niego wybawiony będzie" Jer. 30, 4—7).

„I wspomnicie na złe drogi wasze i na sprawy asze, które nie były dobre i omierzniecie sami sobie oczach swoich dla nieprawości waszych i dla brzydliwości waszych" (Ezech. 36, 31).

Tak, żydzi opamiętają się i sami siebie brzydzić ię będą.

Oni przejdą przez morze ucisku[23].

---

(23) Przetoż dla ciasności rzez morze przejdzie, i rozbije a morzu wały i wyschną wszystkie głębokości rzeki; edy będzie zniżona pycha Assyrji a sceptr od Egiptu djęty będzie. (Zach. 10, 11).

Potem stało się słowo Pańkie do mnie mówiąc:

Słuchaj ty, synu człowieczy, ak mówi panujący Pan o ziemi zraelskiej: koniec, koniec rzyszedł nz wszystkie cztery trony ziemi.

Teraz przyjdzie koniec na cię, poślę na cię popędliwość moją i będę cię sądził według dróg twoich i zwalę na cię wszystkie obrzydliwości twoje.

A nie sfolguje oko moje i nie zmiłuję się, ale drogi twoje zwalę na cię, a obrzydliwości twoje będą w pośrodku ciebie i poznacie, żem Ja Pan.

Już prędko, już wyleję gniew mój na cię, a wykonam zapalczywość moją nad tobą. a osądzę cię według dróg twoich

Wielu z nich umrze, lecz trzecia część będzie zachowana.

„I wwiodę i oną trzecią cześć do ognia, a wypławię je, jako pławią srebro, a doświadczać ich będę, jako doświadczają złota; każdy będzie wzywał imienia mego, a ja go wysłucham; rzekę: Tyś lud mój, a on rzecze: Tyś Pan Bóg mój“ (Zach. 13, 9).

Wszystko to jest połączone z przyjściem Chrystusa w chwili objawienia się Jego, a nie w chwili wzięcia kościoła z ziemi. (Patrz djagram, Rozdz. XIII). Czytamy bowiem w Psalmie 102, 17: „Gdy pobuduje Pan Syon, okaże się w chwale swojej“.

Stanie się to wówczas, gdy On się okaże ze swoimi świętymi (Kościołem) w ogniu płomienistym dla wykonania sądu (2 Tesal. 1, 7—10; Juda 14) nad narodami ziemi i Izraelem, (Mat. 25, 36)[24], który stanowi ową trzecią część ludzkości i nie ma być policzony do innych narodów. Num. 23, 9. To się stanie, gdy Jezus przyjdzie jako Odnowiciel, który oczyści lud swój.

„Oto ja posyłam anioła mego, który zgotuje drogę przed obliczem mojem; a zarazem przyjdzie do kościoła swego Panujący, którego wy szukacie, i anioł przymierza, którego wy żądacie; oto przyjdzie, mówi Pan zastępów“.

„Lecz któż będzie mógł znieść dzień przyjścia jego? I kto się ostoi, gdy się on okaże? Bo on jest jako ogień roztapiający i jako mydło blecharzów“.

I będzie siedział roztapiając i wyczyszczając srebro i oczyści syny Lewiego i przepławi je jako złoto i

---

i włożę na cię wszystkie obrzydliwości twoje.

Nie sfolgujeć zaiste oko moje, ani się zlituję, ale według dróg twoich nagrodzęć i obrzydliwości twoje w pośrodku ciebie będą; a tak poznacie, żem Ja Pan, który bije. (Ezech. 7, 1—4 i 8—9).

(24) A odpowiadając król, rzecze im: zaprawdę powiadam wam, cokolwiekeście uczynili jednemu z tych braci moich najmniejszych, mnieście uczynili. (Mat. 25, 40).

jako srebro i będą ofiarować Panu dar w sprawiedliwości".

„Tedy Panu będzie wdzięczna ofiara od Judy i od Jeruzalemu, jako za dni pierwszych i jako za lat starodawnych".

„Ale się do was przybliżę z sądem i będę świadkiem prędkim przeciwko czarownikom i przeciwko cudzołożnikom, i przeciwko krzywoprzysiężcom, i przeciwko tym, którzy krzywdę czyniąc zatrzymywają zapłatę najemników, wdowie i sierocie i cudzoziemcowi krzywdę czynią, a nie boją się mnie, mówi Pan zastępów" (Mal. 3, 1—5).

Pan zaiste „wypławi lud swój w piecu utrapienia"[25], lecz powstaną oni i zajaśnieją, gdyż „chwała Pańska wzejdzie nad nimi"[26].

Wstań, Izraelu, z martwich kości;
Twe życie — Jezus — wraca już,
A TYSIĄCLECIE w swej jasności
Twą chwałą i wonnością róż.

Moglibyśmy zapełnić całą książkę komentarzami tego, w jaki sposób Izrael będzie przywrócony, lecz głównem naszem pragnieniem było dowieść, że to jest niezaprzeczonym faktem proroctwa i że ten fakt ściśle jest złączony z ukazaniem się naszego Pana. I to właśnie, jak sądzimy, wypełniliśmy zadawalniająco. Szczegóły sposobu tego przywrócenia, opamię-

(25) Oto wypławię cię, ale nie jako srebro, przebiorę cię w piecu utrapienia. (Izaj. 48, 10).

Albowiemeś nas doświadczył, o Boże, wypławiłeś nas ogniem, tak jako srebro pławione bywa. (Psalm 66, 10).

(26) Powstań, objaśnij się, ponieważ przyszła światłość twoja, a chwała Pańska weszła nad tobą.

Bo oto ciemności okryją ziemię, a zaćmienie narody; ale nad tobą wejdzie Pan, a chwała jego nad tobą widzialna będzie.

I będą chodzić narody w światłości twojej, a królowie w jasności, która wejdzie nad tobą.

Podnieś wokoło oczy twe, a spojrzyj; ci wszyscy, którzy się zgromadzili, pójdą do ciebie; synowie twoi z daleka przyjdą, a córki twoje przy boku twoim chowane będą. (Izaj. 60, 1-4).

tania się i przyjęcia Chrystusa nie są tak ważne dla nas, ponieważ wierni członkowie Kościoła będą zachwyceni z ziemi, aby uniknąć tych wszystkich okropności, przez jakie Izrael będzie musiał przejść[27].

Wielu wprawdzie znalazło w tych szczegółach niemałe błogosławieństwo i my też podajemy na str. 216-228 wyniki tego badania, osiągnięte przez nich, tem nie mniej jesteśmy zdania, że jest niemożliwością w obecnym czasie ściśle określić porządek przepowiedzianych wydarzeń, ponieważ Izrael znajdzie się w strasznym chaosie wypadków zaraz po wzięciu Kościoła z ziemi. Tylko wówczas Księga Boża zostanie rozpieczętowana i zrozumiana. Dan. 12, 4.

Dla nas wystarczy wiedzieć, że to się stanie w ostateczne dni, (Izaj. 2, 2) gdy antychryst będzie wykryty i zniesiony przez Jezusa, Króla Żydowskiego, który ma przyjść (2 Tes. 2, 8) i że Izrael, Jego naród, „przybliży się a przyjdzie". Ezech. 36, 8.

(27) Przetoż czujcie, modląc się na każdy dzień, abyście byli godni ujść tego wszystkiego, co się dziać ma, i stanąć przed Synem człowieczym (Łuk. 21, 36).